

Золтан Чемере

БИЛИ СУ ВОЈНИЦИ ВЕЛИКОГ РАТА

Војнички гробови Првог светског рата
на територији града Зрењанина
(1914–1918)

Е Д И Ц И Ј А
СРБИЈА 1914–1918

Уредник
Зоран Колунџија

Copyright © ИК Прометеј, Нови Сад, 2024.

Издавање *Едиције Србија 1914–1918* подржали су

Министарство културе и информисања Републике Србије

Град Нови Сад – Градска управа за културу

[Ставови аутора изнети у књизи, не изражавају ставове
органа који је доделио средства за суфинансирање]

ЗОЛТАН ЧЕМЕРЕ

БИЛИ СУ ВОЈНИЦИ ВЕЛИКОГ РАТА

Војнички гробови Првог светског рата
на територији града Зрењанина
(1914-1918)

ПРОМЕТЕЈ
НОВИ САД

РТС

РАДИО-ТЕЛЕВИЗИЈА СРБИЈЕ
БЕОГРАД

ПРЕДГОВОР

У архиви Римокатоличке жупе Зрењанина чува се један од најдрагоценијих извора о историји Великог Бечкереча из периода Првог светског рата – двотомна матична књига умрлих локалне Царске и краљевске резервне болнице, на чијим странама су између августа 1914. и септембра 1918. године убележени подаци о 522 војна и цивилна лица.

Лица обухваћена овим извором доспела су у седиште Торонталске жупаније из различитих војски и са различитих ратишта. Велика већина (82,37%) служила је у војним формацијама Аустроугарске монархије. Преко овог броја налазе се у месту преминули војници немачке царске војске (1,14%), затим у месту преминули и у овом извору такође забележени руски (11,30%), италијански (3,25%) и српски (0,76%) ратни заробљеници, и на крају подаци о 6 цивила (1,14%).

У великој већини случајева за место смрти бележе се жупанијска болница „Јожеф” и локална Царска и краљевска резервна болница, као и помоћне болнице Црвеног крста, док се само мањи број случајева десио ван болничких установа (месна касарна, шећерана, хотел „Рожа”, река Бегеј и др.).

Од 522 регистроване особе њих 504 преминуло је на територији града Великог Бечкереча, док је преосталих 18 лица преминуло у помоћним болницама из ближег окружења: у Турском Бечеју, Пардању, Модошу, Црепаји, Великом Сенмиклошу, Дебељачи или Карлови.

Од 504 војна (и цивилна) лица, која су преминула на територији града, велика већина, њих 444, почива на локалним гробљима. У преосталим случајевима (54 особе), покојници су отпремљени и положени на вечни починак на гробљима својих родних места или на гробљу у близини родног места. „Отпремање” је било углавном карактеристично за насеља Торонталске жупаније, мада је било и изузетних примера да су неки војници из Комарома и Секељфелда били отпремљени својим кућама. У таквим случајевима, транспорт покојника, који се обично одвијао железницом, трајао је и 5-6 дана.

У случају Великог Бечкерека, пет конфесионалних гробаља је било одређено за последње почивалиште војника Првог светског рата: римокатоличко, православно (раније грчко-оријентално), реформатско, евангелистичко и јеврејско гробље. Важно је напоменути да су у случају нашег града гркокатолици (29) сахрањивани на локалном римокатоличком гробљу, док су припадници исламске вере (6) сахрањивани на локалном реформатском гробљу.

Нажалост, на крају рата или у годинама непосредно након рата, други том овог извора је тешко оштећен. Последњих 10-15 фолија ове свеске неко је намерно уклонио, тако да је одељак о последњим месецима рата непотпун, подаци сежу до 23. септембра 1918. године, па самим тим овај извор не пружа податке о последњем кварталу дотичне године.

Да бисмо осветлили и догађаје из периода који недостаје, посегли смо за другим изворима овог доба и на основу њих у великој мери употпунили списак војних лица која су преминула у нашем граду између конца септембра и 31. децембра 1918. године.

Као резултат тога, наша база података дели се на два неједнака дела: већи, опсежнији део базе података (I/a листа), садржи податке из матичне књиге умрлих Царске и краљевске резервне болнице, а истовремено други, опсегом мањи део ове базе (I/б листа), као нека врста допуне, базиран је на

изворима Историјског архива Зрењанин и Православне цркве у Зрењанину, а обухвата последњи квартал 1918. године. Узимајући збирно ове две листе, наша база података садржи податке о укупно 584 преминуле особе (I/a листа садржи податке о 504 особе, а I/б листа о 80 особа).

Актуелна књига настајала је усред епидемије, каква је у овим крајевима последњи пут забележена пре равно сто година, у време тзв. шпанске грознице. Рад у оваквим околностима био је изузетно отежан, посебно ако имамо у виду чињеницу да су због епидемије и многе архивске установе месецима биле затворене пред истраживачима. На врхунцу ове епидемије (новембар–децембар 2020) чак је доведен у питање опстанак читавог пројекта. У једном тренутку се размишљало о одлагању читавог посла за нека боља времена.

Срећом, у овом случају победила је солидарност међу људима. Захваљујући хуманим људима, спровели смо процес истраживања до краја и успели да прегледамо и уградимо у текст књиге већину извора овог доба. И на овом месту можемо да се осврнемо на људе који су били од велике помоћи у овом истраживачком процесу.

Дугујемо велику захвалност Роберту Пашћнику, ранијем жупнику и дијецезанском заменику у Зрењанину, који је од првог тренутка пожртвовано подржавао овај истраживачки рад, па је чак са великим стрпљењем и марљивошћу учествовао у потрази и испитивању извора у парохији. Захваљујем и римокатоличком жупнику у мировини Јене Тицеу на драгоценим подацима које нам је дао о војничкој парцели месног римокатоличког гробља. Истовремено, желео бих да се захвалим ранијем поглавару зрењанинске бискупије, а садашњем београдском надбискупу, др Ласлу Немету, што је дозволио употребу и објављивање црквене архивске грађе.

Такође захваљујем Слободану Милину, историчару и архивисти Историјског архива Зрењанин, јер је предано помагао у претраживању локалних архивских фондова управо у недељама када је Историјски архив у Зрењанину био затво-

рен пред истраживачима. Захваљујући преданости господина Милина, састављен је списак војника преминулих у последњим недељама рата.

Захвалан сам и протонатору Српске православне цркве др Нинославу Качарићу, који је помогао у састављању списка руских и српских ратних заробљеника који су преминули на територији града. Такође бих желео да се захвалим и поглавару српске Митрополије у Банату, господину Никанору, што је дозволио истраживање и објављивање траженог изворног материјала.

Изражавам захвалност и Мађарском националном већу и његовом ранијем председнику, мр Јенеу Хајналу, као и сарадницима на овом пројекту, господину Јаношу Пушкашу и Лајошу Јеноваију, што су препознали значај овог изузетно вредног историјског извора и подржали објављивање актуелне књиге. На овај начин је од заборава отргнут један важан фрагмент из новије историје Града Зрењанина и читавог региона.

Ову књигу посвећујем, пре свега, потомцима војних жртава Првог светског рата који се наводе у овој књизи, који већином вероватно и не знају да им је предак, пре сто година, у вртлогу Великог рата, обављајући војничку службу, управо преминуо овде, у срцу Баната, у граду Великом Бечереку.

У Кикинди, 15. јуна 2024.

Аутор

I

**База података аустроугарских и
немачких војника и ратних
заробљеника Антанте преминулих на
територији града Великог Бечкерека
(1914–1918)**

I/a

Подаци о војним и цивилним лицима
заведеним у матичној књизи умрлих
Царске и краљевске резервне болнице у
Великом Бечкереку
(1914-1918)

Први део базе података, под ознаком I/a листа, садржи податке о 504 локално преминуле особе (изузимајући 18 имена из помоћних болница на том подручју), а базирана је на двотомној матичној књизи умрлих која је током Првог светског рата вођена у Царској и краљевској резервној болници у Великом Бечкереку.

Први том ове матичне књиге, који је вођен од 16. августа 1914. до 21. априла 1917. године, садржи укупно 99 фолија, од којих свака садржи податке о 3 особе, односно читав овај том садржи податке о 291 локално преминулој особи. Језик администрације је немачки, а на насловној страници овог тома на немачком језику истакнут је следећи натпис: *K.u.k. Reservspital Nagybecskerek, Matrikelbuch, Tom. I* (Царска и краљевска резервна болница у Великом Бечкереку, матична књига, I том). На првој страници свеске, вероватно је још први администратор забележио следећи наслов: *Kriegsgraben*

auf den Friedhof im Nagybecskerek (војнички гробови на гробљу Великог Бечкерека).

Садржај посматране матичне књиге потпуно је идентичан са осталим болничким матрикулама овог доба. Фолије садрже следеће наслове: 1. Пук или корпус; 2. Датум, месец и година смрти и место, округ и држава; 3. Чета или вод; 4. Чин; 5. Име преминулог; 6. Место рођења, округ и држава; 7. Религија; 8. Старост; 9. Пол; 10. Брачно стање (самац, ожењен или удовац); 11. Занимање; 12. Да ли је био осигуран?; 13. Врста болести и смрт; 14. Време и место сахране; 15. Црквено лице које врши сахрану и издаје умрлицу; 16. Број и фолија страног регистра, 17. Напомене.

Други том матичне књиге, који се водио од 23. априла 1917. до 23. септембра 1918. године, садржи укупно 76 фолија и на њима податке о укупно 231 умрлој особи. Треба напоменути да је други том првобитно садржао више страница, али да је непозната особа (или више њих) уклонила последње странице књиге (најмање десет). Након фолије 73, одмах следе фолије 78, 79 и 80, а као резултат тога подаци за период август–септембар 1918 (недостајуће фолије 74–77) су непотпуни, а подаци за период октобар–децембар 1918. потпуно недостају (странице после фолије бр. 80). Једном речју, из другог тома матичне књиге ишчезло је најмање 40–45 имена.

За разлику од првог, на корицама другог тома налазимо латински натпис: *Tom. II. Matricula Defunctorum pro Personis militaribus anno 1917–1918.* (II том. Матична књига умрлих за војна лица за 1917–1918. годину). Ова промена се објашњава чињеницом да је тешко оштећена свеска након рата вероватно поново била укоричена, па је овако пристигла књига у католичкој парохији добила нови натпис на латинском језику. Језик администрације и овога пута је био немачки, али уз нагласак да су и у првом и у другом тому матичне књиге географска имена (имена села, градова, округа, покрајина) претежно навођена у мађарском облику.

База података у овој књизи, која садржи податке војних лица преминулих на подручју града Великог Бечкерека и у

околним помоћним болницама, није једноставан транскрипт оригиналног документа. За разлику од оригиналног текста, у приложеној бази података подаци преминулих наведени су хронолошким редоследом, што читаоцу омогућава да месечно прати број умрлих, али и да види које су епидемије у одређеном периоду харале у овдашњим болницама, као и да се идентификују војне формације из којих су потекли рањени и болесни војници смештени у овдашњим болницама.

База података, након редног броја и пуног имена војника (у загради са верзијом из документа), садржи следеће податке: војна јединица, место пребивалишта, година рођења, вероисповест, место смрти, време и узрок смрти, место сахране и старост. Редни бројеви испред имена преминулих војних лица појављују се и у каснијим поглављима, посебно у поглављу о гробљима и у географском регистру. Пратећи ове бројеве, читалац у великој маси информација лакше проналази информације о пребивалишту или месту сахране сваког преминулог војника понаособ.

Број у загради представља број преминулих у одређеном временском оквиру – иза године број умрлих током године, а иза месеца број умрлих за дати месец.

Скраћенице и симболи у бази података:

→ војник је сахрањен у другом месту

ц. и кр. – царски и краљевски

ц. кр. – царско-краљевски

м. кр. – мађарски краљевски

ж. – жупанија

ркат. – римокатолички

правосл. – православни

гкат. – гркокатолик

реформ. – реформатски

еванг. – евангелистички

израел. – јеврејски

1914 († 55)

Август († 1)

1. Петер Киш (Kiss Péter), пешадинац, ц. и кр. 29. пешадијски пук, IV чета. Пребивалиште: Мађарски Итебеј, Торонталска ж., год. рођења: 1893, вероисповест: реформ. Преминуо од тетануса у Жупанијској болници у Великом Бечкереку 16. августа 1914. године. Сахрањен на централном гробљу у В. Бечкереку. Живео је 21 годину.

Извор: К. и. к. Res.spit Nagybecskerek, Matrikelbuch, Tom. I, Fol.1, No 1.

Септембар († 16)

2. → Петар Пејин (Pejin Péter), резервни пешадинац, ц. и кр. 29. пешадијски пук, I чета. Пребивалиште: Велика Кикинда (околина града), Торонталска ж., год. рођења: 1882, вероисповест: правосл. Преминуо у Великом Бечкереку (у својој јединици) од срчаног удара 8. септембра 1914. године. Живео је 32 године.

10. септембра 1914. године превезен до Велике Кикинде и сахрањен на жељезничком православном гробљу у истом месту.

Извор: К. и. к. Res.spit Nagybecskerek, Matrikelbuch, Tom. I, Fol 11, No 31; Matrik Jahr 1914, Nr. 312, Gr. Or. Seels.amt. in Nagykikinda.

3. Франц Купец (Kupecz Franz), пешадинац, ц. и кр. 74. пешадијски пук, I чета. Пребивалиште: Оулибице, Јичин, Чешка, год. рођења: 1890, вероисповест: ркат. Преминуо у болници „Јожеф” у Великом Бечкереку од последица рањавања на бојном пољу (прострелна рана, тетанус) 21. септембра 1914. године. Сахрањен на локалном римокатоличком гробљу. Живео је 21 годину.

Извор: К. и. к. Res.spit Nagybecskerek, Matrikelbuch, Tom. I, Fol. 2, No 2; Inf. Reg. Nr.74, Sterbregister, Tom. III, 1911-1915, Fol. 9 (16); NVK 1914.10.27. (47), 22. (105. ред, гроб бр. 44).

4. Георг Митар (Mitar Georg), резервиста, м. кр. 27. домобрански пешадијски пук, VI чета. Пребивалиште: Горње Комарево, Загреб, Хрватска и Славонија, год. рођења: 1881, вероисповест: ркат. Преминуо у болници „Јожеф” у Великом Бечкереку од последица рањавања на бојном пољу (отворена рана на руци, тетанус), 23. септембра 1914. године. Сахрањен на локалном римокатоличком гробљу. Живео је 33 године.

Извор: К. у. к. Res.spit Nagybecskerek, Matrikelbuch, Tom. I, Fol. 2, No 3; NVK 1914.11.4. (61), 24 (105. ред, гроб бр. 45; забележен као Mita György).

5. Лудвиг Кноп (Knorr Ludwig), каплар, ц. кр. 28. ландвер пешадијски пук, V чета. Пребивалиште: Јестроум, Лофум, год. рођења: 1887, вероисповест: ркат. Преминуо у болници „Јожеф” у Великом Бечкереку од последица рањавања (опекотине) задобијених на бојном пољу 25. септембра 1914. године. Сахрањен на локалном римокатоличком гробљу. Живео је 27 година.

Извор: К. у. к. Res.spit Nagybecskerek, Matrikelbuch, Tom. I, Fol. 2, No 4; NVK 1914.11.4. (61), 18 (105. ред, гроб бр. 46; забележен као Knorr Alois).

6. Франц Кораб (Koráb Franz), каплар, ц. кр. 28. ландвер пешадијски пук, XI чета. Пребивалиште: Драшиц, Аустрија, год. рођења: 1888, вероисповест: ркат. Преминуо у болници „Јожеф” у Великом Бечкереку од последица рањавања (опекотине) на бојном пољу 25. септембра 1914. године. Сахрањен на локалном римокатоличком гробљу. Живео је 26 година.

Извор: К. у. к. Res.spit Nagybecskerek, Matrikelbuch, Tom. I, Fol. 3, No 6; NVK 1914.11.4. (61), 19, (105. ред, гроб бр. 48).

7. → Михаљ Кеил (Keil Mihály), артиљерац, 38. топовски пољски пук, IV батерија. Пребивалиште: Инђија, Сремска ж., год. рођења: 1891, вероисповест: ркат. Преминуо у болници „Јожеф” у Великом Бечкереку од последица рањавања на бојном пољу 25. септембра 1914. г. Сахрањен на локалном римокатоличком гробљу 27. септембра 1914. Ексхумиран и

пренет на римокатоличко гробље у Инђији 30. септембра 1914. Живео је 23 године.

Извор: К.у.к. Res.spit Nagybecskerek, Matrikelbuch, Tom. I, Fol 3, No 7; NVK1914.11.4. (61), 17 (105. ред, гроб бр. 47), Pfarr-Matrik Indija, Tom. IV, Fol. 172.

8. Елек Варга (Varga Elek), резервиста, ц. и кр. 38. пешадијски пук, III чета. Пребивалиште: Нађкереш, Пешт-Пилиш-Шолт-Кишкуншкој ж., год. рођења: 1891, вероисповест: реформ. Преминуо је у Жупанијској болници у Великом Бечкереку од последица рањавања на бојном пољу (прострелна рана плућа) 25. септембра 1914. године. Сахрањен на локалном реформатском гробљу. Живео је 23 године.

Извор: К. у. к. Res.spit Nagybecskerek, Matrikelbuch, Tom. I, Fol. 7, No 18; VL 50/40 (рањавање); NVK 1914.11.4 (61), 36 (вест о смрти, гроб бр. 1).

9. Михаљ Д. Војда (Vojda D. Mihály), пешадинац, ц. и кр. 68. пешадијски пук, XI чета. Пребивалиште: Герјен, Толнашка ж., год. рођења: 1892, вероисповест: реформ. Преминуо у болници „Јожеф” у Великом Бечкереку од последица рањавања на бојном пољу (прострелна рана ноге) 25. септембра 1914. године. Сахрањен на локалном реформатском гробљу. Живео је 22 године.

Извор: К. у. к. Res.spit Nagybecskerek, Matrikelbuch, Tom. I, Fol. 7, 19; VL/37 (рањавање); NVK 1914. 11. 04 (61), 37 (вест о смрти, 105. ред, гроб бр. 2).

10. → Јозеф Апелтауер (Appelthauer Josef), пешадинац, ц. и кр. 38. пешадијски пук. Пребивалиште: Темишвар, Тамишка ж., год. рођења: 1875, вероисповест: ркат. Преминуо у Жупанијској болници у Великом Бечкереку од последица рањавања на бојном пољу (прострелна рана главе) 25. септембра 1914. године. Превезен 27. септембра 1914. г. у Темишвар и сахрањен на римокатоличком гробљу у Темишвару-Јожефварошу. Живео 39 година.

Извор: К. у. к. Res.spit Nagybecskerek, Matrikelbuch, Tom. I, Fol. 3, No 5; NVK 1914.11.12 (78), 4. (рањавање), 3. NVK 1914.11.03 (59), 4 (вест о смрти); Tom. I, Fol. 123, Matrik des Feldsuperior in Temesvár.

11. Ладислав Мотин (Motin Ladislaus), стрелац, ц. и кр. 23. стрељачки батаљон, митраљески одсек. Пребивалиште: Мезеруч, Моришко-Торданска ж., Трансилванија, год. рођења: 1891, вероисповест: гкат. Преминуо је у болници „Јожеф” у Великом Бечкереку од последица рањавања на бојном пољу (прострелна рана главе) 26. септембра 1914. године. Сахрањен на локалном римокатоличком гробљу. Живео 23 године.

Извор: К. и. к. Res.spit Nagybecskerek, Matrikelbuch, Tom. I, Fol. 4, No 8; NVK 1914. 11. 3, (59) 25. (гроб бр. 6; забележен као Mótin László).

12. Венцел Холас (Holas Wenzel), пешадинац, ц. и кр. 28. ландвер пешадијски пук, VIII чета. Пребивалиште: Милешау (Милешов), Чешка, год. рођења: 1891, вероисповест: ркат. Преминуо у болници „Јожеф” у Великом Бечкереку 26. септембра 1914. године. од последица рањавања на бојном пољу (прострелна рана главе). Сахрањен на локалном римокатоличком гробљу. Живео 23 године.

Извор: К. и. к. Res.spit Nagybecskerek, Matrikelbuch, Tom. I, Fol. 12, No 9 (34); VL 78/15 (рањавање); NVK 1914.11.3 (59), (гроб бр. 7).

13. Имре Фитус (Fitus Imre), резервиста, ц. и кр. 38. пешадијски пук, II чета. Пребивалиште: Шолтвадкерт, Пешт-Пилиш-Шолт-Кишкуншка ж., год. рођења: 1888, вероисповест: еванг. Преминуо у резервној болници у Великом Бечкереку од последица рањавања на бојном пољу (опекотине, парализа срца) 27. септембра 1914. године. Сахрањен на локалном евангелистичком гробљу. Живео 26 година.

Извор: К. и. к. Res.spit Nagybecskerek, Matrikelbuch, Tom. I, Fol. 8, No 20; VL 50/13 (рањавање); NVK 1914.11.7 (68), 12 (вест о смрти, гроб бр. 1).

14. Обрад Бугарски (Bugarszki Obrad), народни устаник, м. кр. 7. домобрански пешадијски пук. Место пребивалишта: Арача (Врањево), Торонталска ж., год. рођења: 1874, вероисповест: правосл. Преминуо у Жупанијској болници у Великом Бечкереку од плућне слабости 27. септембра 1914.

године. Сахрањен на локалном православном гробљу. Живео 40 година.

Извор: К. у. к. Res.spit Nagybecskerek, Matrikelbuch, Tom. I, Fol. 10, No 26.

15. Миклош Комушар (Kомуšar Miklós), устаник пешади-нац, м. кр. 25. домобрански пешадијски пук, I чета. Пребивалиште: Шестине, Загребачка ж., Хрватска и Славонија, год. рођења: 1875, вероисповест: ркат. Преминуо у болници „Јожеф” у Великом Бечкереку од последица рањавања на бојном пољу (прострелна рана, тетанус) 29. септембра 1914. г. Сахрањен на локалном римокатоличком гробљу. Живео 39 година.

Извор: К.у.к. Res.spit Nagybecskerek, Matrikelbuch, Tom. I, Fol. 4, No 10 ; NVK 7.11.191411.7 (68), 20 (гроб бр. 7).

16. Стефан Сабо (Szabó Stefan), пешадинац, м. кр. 30. домобрански пешадијски пук, III чета. Пребивалиште: Фелшебогард, Веспримска ж., год. рођења: 1882, вероисповест: еванг. Преминуо у резервној болници у Великом Бечкереку од последица рањавања на бојном пољу (прострелна рана главе) 30. септембра 1914. године. Сахрањен у евангелистичком делу Централног гробља. Живео 32 године.

Извор: К. у. к. Res.spit Nagybecskerek, Matrikelbuch, Tom. I, Fol. 5, No 12; NVK 1914.11.2 (58), 35 (гроб бр. 3).

17. Алоис Попига (Popiga Alajos-Alois), устаник пешадинац, м. кр. 25. устанички пешадијски пук, III чета. Пребивалиште: Миховљан, Вараждинска ж., Хрватска и Славонија, год. рођења: 1874, вероисповест: ркат. Преминуо у болници „Јожеф” у Великом Бечкереку од последица рањавања на бојном пољу (прострелна рана главе) 30. септембра 1914. године. Сахрањен на локалном римокатоличком гробљу. Живео 40 година.

Извор: К. у. к. Res.spit Nagybecskerek, Matrikelbuch, Tom. I, Fol. 5, No 11; NVK 1914.11.12 (78), 10 (рањавање); NVK 1914.11.7 (68), 30 (гроб бр. 8).

Октобар (†11)

18. Венцел Клоуба (Chlouba Wenzel), пешадинац, ц. и кр. 42. пешадијски пук, X чета. Пребивалиште: Клатај, Лофман, год. рођења: 1885, вероисповест: ркат. Преминуо у болници „Јожеф” у Великом Бечкереку од последица рањавања на бојном пољу (прострелна рана, тетанус) 2. октобра 1914. године. Сахрањен на локалном римокатоличком гробљу. Живео 29 година.

Извор: К. у. к. Res.spit Nagybecskerek, Matrikelbuch, Tom. I, Fol. 5, No 13; NVK 7.11.1914.11.7 (68.), 9 (8. ред).

19. Јефта Протић (Protity Jefta), устаник пешадинац, 28. устанички пешадијски пук, V чета. Пребивалиште: Сњегавиц, Пожешка ж., Хрватска и Славонија, год. рођења: 1880, вероисповест: гкат. Преминуо у жупанијској болници „Јожеф” у Великом Бечкереку од последица рањавања на бојном пољу (прострелна рана ноге) 2. октобра 1914. године. Сахрањен на локалном римокатоличком гробљу. Живео 34 године.

Извор: К. у. к. Res.spit Nagybecskerek, Matrikelbuch, Tom. I, Fol.10, No 27; NVK 1914.11.7 (68), 31 (забележен као Protitz Jefla).

20. Мијо (Михаљ) Хочић (Hočić Mijo-Mihály), водник, м. кр. 25. домобрански пешадијски пук, I чета. Пребивалиште: Доња Стубица, Загребачка ж., Хрватска и Славонија, год. рођења: 1880, вероисповест: ркат. Преминуо у болници „Јожеф” у Великом Бечкереку од последица рањавања на бојном пољу (прострелна рана руке, тетанус), 3. октобра 1914. године. Сахрањен на локалном римокатоличком гробљу. Живео 34 године.

Извор: К. у. к. Res.spit Nagybecskerek, Matrikelbuch, Tom. I, Fol. 6, No 14; NVK 1914.11.07 (68), 17 (9. ред).

21. Франц Хана (Hánna Franz), пешадинац, ц. и кр. 74. пешадијски пук, XII чета. Пребивалиште: Јичиновес, Чешка, год. рођења: 1891, вероисповест: ркат. Преминуо у резервној болници у Великом Бечкереку од последица рањавања на бојном пољу (прострелна рана руке, ампутација) 5. октобра